

viny". Pokojnik se je rodil l. 1839. v Milevski in je že kot mlad mož razvil veliko delavnost v mnogi stroki. Odlikoval se je kot učitelj, kot pedagog in beletrist (za mladino), kot žurnalist in končno kot izvrsten govornik, kjerkoli in kadarkoli je bilo treba neustrašeno zastopati interese učiteljskega stanu. Najprej je urejal učiteljski list „Posel z Budče“, l. 1883. pa je osnoval „Učiteljské Noviny“, katere je urejal dolgo vrsto let. Izdal je v tisku zbirko državnih in deželnih šolskih zakonov ter je vrlo pridno sodeloval pri mnogih šolskih in političnih listih. Imel je kot malokdo bister pogled za šolstvo in potrebe učiteljstva; zaradi neobičajne energije in agilnosti ga je postavilo češko učiteljstvo l. 1881. na čelo upravnemu odboru češke učiteljske „Zaveze“. Celih šestnajst let je vodil češko učiteljstvo, sklical nekoliko velikih učiteljskih skupščin in se vselej pokazal vrlega govornika in branitelja učiteljskih pravic. Sodeloval je tudi pokojni Král pri ustanovitvi „Osrednje šol. Matice“ kjer je bil prvi podpredsednik in kjer je deloval kot rojen organizator. Praško učiteljstvo je zastopal v mestnem šolskem svetu. Svojim učencem je bil pravi oče, osnoval je društvo sv. Nikolaja v podporo ubožnim otrokom itd. Zaradi neumornega in blagotvornega delovanja je bil imenovan častnim meščanom zlate Prage in častnim članom vseh okrajnih učiteljskih društev čeških. Slava Josefu Králu!

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Litijsko učiteljsko društvo hospituje dne 16. t. m. v Št. Vidu. Poučuje gđe. Justina Eržen: „Bučelica in golobček.“ Začetek ob 1/2 10. dop. J. Zajec, predsednik.

Goriško.

Goriško okrajno učiteljsko društvo. Že v zadnji „Soči“ sem opisal žalostno slavlje o odkritju nagrobnega spomenika blagopokojnemu tovarišu Antonu Bajcu v Renčah dne 18. pr. m. Po sv. maši smo s tožnimi senci poslušali gniljive pesmi nagrobnice, ki jih je peval vrli renški pevski zbor, pomnožen s peveci-učitelji pod spretnim vodstvom tovariša Vižintina, s katerim so zavedni Renčani dobili vrednega naslednika nepozabnemu našemu Antonu. S svojim dovršenim govorom je razžalostil tovariš Edvard Prinčič naša srca in izvalil iz naših oči bridko solzo — najjasnejši dokaz neskaljenega spomina in ljubavi do onega, katerega smo s tem zadnjim slovesno-žalostnim činom proslavili v največjo srčno tolažbo njegovih zapuščenih — blage gospe vdove in dveh dražestnih hčera. Skrivnostni najiskrenejši vzdihljaj: „Slava njegovemu spominu in večnaja mu pamjat!“, je zavalovil v naših ljubečih srcih in se vzdignil na presunljivo tožen poziv spretnega govornika k prestolu Vsemogočnega, ki edino pravično sodi blagonosno učiteljsko delovanje. Blagopokojnikov plemeniti duh je bival med nami in se prepričal, da so istinite besede, vklesane na prizmi njegovega lepega nagrobnika:

„Vsak pobratim Tvoj učitelj
solze briše ob gomili,
bil si nam prijatelj mili,
deci vzorni bil vzgojitelj!“

Isti dan smo v Renčah ustanovili podružnico goriškega okrajnega učit. društva za goriško okolico. S to podružnico smo zopet utrdili svoje kolegijalne vezi z novo čvrsto bratsko organizacijo v trdaem prepričanju, da ne razrušijo naših tesnih bratskih vrst niti najhujši in najmogočnejši klevetniki našega stanu. Sveta nam bodi ta sedanja čvrsta organizacija, ki nas mora dovesti do boljše bodočnosti, do popolne stanovske svobode, do ugleda in uspešnega dela za omiko in napredek našega naroda! Slehera tovaršica, slehern tovariš bodi delaven in požrtvovalen član naše organizacije, ne pa parasit na njenem telesu.

Zborovanje je vodil v imenu osnovalnega odbora Rudolf Vižintin, nadučitelj v Renčah. Vpisalo se je takoj lepo število članov, in vsekako je upati, da vstopijo vsi k tej podružnici, ki nam obeta razviti najlepše delovanje v goriški okolici in redne bratske sestanke ob četrtkih v naši solnčni Gorici. Izvoljeni so bili v odbor po listkih skoraj soglasno: načelnikom Leopold Furlani, nadučitelj v Št. Andrežu; namestnikom Matija Lavrenčič, nadučitelj v Št. Petru; tajnikom Amalija Jelšek, učiteljica v Dornbergu; blagajnikom Rudolf Vižintin, nadučitelj v Renčah ter Josip Orel, nadučitelj v Prvačini, Ida Vergna, učiteljica v Št. Andrežu, in Urh Pavlica, učitelj v Bukovici, odbornikom. Imena vrlih tovaršic in tovarišev v načelstvu so nam porok, da bo ta podružnica cvetela, rasla in se množila ter obilen sad rodila v blagor našega stanu.

Z izbornimi idejami so v daljših govorih živahno začrtovali naše bodoče delovanje tovariši starosta Tomaž Jug, Franc Bajt, vrla tovaršica Krsnikova, gg. Križman, Možina, Orel, Lavrenčič, Urbančič, Kutin in drugi. Vse te se po željah vrlega načelnika tovariša Furlanija sklopi v lepa dovršena poročila za prihodnje podružnično zborovanje, ki bo še pred sklepom šol. leta v Gorici. Slišali smo tudi željo, da bi se naši tovariši v Brdih nekoliko zdramili s svojo podružnico. Tudi okrajna učiteljska društva za sežanski in tolminski okraj naj se reorganizujejo po teh podružnicah, da bodo posamezna načelstva tekmovala med seboj v marljivšem delovanju za procvet šolstva in učiteljstva, ker jih v sedanji organizaciji ovira v stanovskem gibanju geografska leža njih raztresenih in goratih okrajev. Nekoliko več živahnosti bi bilo želeli vkljub temu po mnenju raznih govornikov na Krasu in še bolj na Tolminskem. Zaupati moramo edino le svoji moči, ki se javlja in množi edino le v čvrsti organizaciji! Na delo!

Razšli smo se iz prijaznih Renč v trdni zavesti, da smo isti dan še bolj utrdili svoje kolegijalne vezi, ki ne popokajo ob najhujšem gromu in strelu proti našim vrstam, z živo željo v bratskih srcih: „Ti naša čila najnovejša podružnica, cveti, rasti in množi se!“
Alojsij.

Vestnik.

Učiteljski konvikt. Tvrška M. Grubbauer v Linu 100 K. Do sedaj je imela ta tvrška navado, da je darovala vsako leto več tisoč zvezkov za ubožne otroke; odsihdob bo pa mesto tega darovala vsako leto primerno vsoto učiteljskemu konviktu v Ljubljani, in to toliko več, čim več odjemalcev bo imela. — Gospa Ivana Klinar z Bleda namesto venca na krsto r. g. Fr. Ksav. Souvana 20 K. J. Dimnik, blagajnik.

Značilna volitev v c. kr. mestni šolski svet v Ljubljani. Dne 2. t. m. je volilo ljubljansko učiteljstvo dva svoja zastopnika v c. kr. mestni šolski svet. Oddanih je bilo 43 glasovnic. Od teh je dobil nadučitelj Gabršek 27 glasov, učitelj Jelenc 19, učitelj Gangl in nadučitelj Črnagoj po 12 glasov. Izvoljen je bil samo Gabršek, v ožjo volitev so pa prišli Jelenc, Črnagoj in Gangl. Pri tej volitvi je dobil Jelenc 19, Gangl 16 in Črnagoj 7 glasov. Izvoljen je bil torej Jelenc, ki pa izjavi, da izvolitve ne more sprejeti. Vršila se je ožja volitev med Črnagojem in Ganglom, pri kateri je dobil Gangl 38 glasov, ki pa tudi izjavi, da izvolitve ne sprejme, takisto se izjavi tudi Črnagoj, da ne more v slučaju izvolitve sprejeti mandata. Vršila se je torej čisto nova volitev, pri kateri je bil izvoljen z 20 glasovi učitelj Režek, ki se izjavi, da sprejme izvolitev. — Ravnatelj Šubic, ki je bil v c. kr. mestnem šolskem svetu zastopnik mestne občine ljubljanske, je tudi odložil svoj mandat. — Signum temporis!

V ustanovnem zavodu za gluhoneme v Ljubljani je sklepna izkušnja gojencev in gojenk dne 14. t. m. ob 9. uri dopoldne.

Koncert abiturijentov obeh tukajšnjih c. kr. učiteljskih se vrši v torek, 14. t. m. v veliki čitalnični dvorani „Narod. doma“ na korist „Učiteljskemu konviktu“. Vzpored

obsega poleg točk priznanih domačih skladateljev tudi točke skladateljev svetovnega imena. Na vzporedju so naslednje točke: 1.) Joh. Brahms: Akademski slavnostna overtura za veliki orkester. 2.) Jos. Haydn: Cesarska pesem, unisono s spremljevanjem velikega orkestra. 3.) Anton Foerster: „Ave Marija“, šesteroglasen mešan zbor s spremljevanjem orkestra. 4.) Fr. S. Vilhar: „Slovo“, moški zbor z bariton-solo in s spremljevanjem orkestra. 5.) Dr. A. Dvořák: Slovanski plesi št. 1., 8., za veliki orkester. 6.) E. Adamič: a) „Lipa“, b) „V gozdu“, za mešan zbor. 7.) Ed. Grieg: „Nova zemlja“, mešan zbor z bariton-solo in spremljevanjem velikega orkestra. Pri koncertu sodeluje popolni orkester vojaške godbe c. kr. pešpolka št. 27, Leopold II., kralj Belgijcev in iz prijaznosti gojenci in gojenke obeh tukajšnjih učiteljskih. Zbor šteje okrog 100 pevcev in pevk. Zbori so izborna nastudirani, da je pričakovati pri koncertu sijajnega uspeha in mnogo užitka. Po koncertu se vrši ples.

Idrijska realka. Mestni odbor v Idriji je imenoval na mestni realki za namestna učitelja francoščine g. Delimira Glazarja, doslej nam. učitelja na realnem gimnaziju v Zemunu, za zgodovino g. Matijo Pirca, absolviranega modrosloveca na Dunaju, kateheta g. Alfonza Levičnika, nam. učitelja verouka na gimnaziji v Kranju, in za učitelja na pripravljalnem tečaju g. Engelberta Gangla, učitelja v Ljubljani.

Jan Hus. Dne 5. in 6. t. m. so se vršile v zlati Pragi velike svečanosti. Položili so temeljni kamen spomeniku mojstra Jana Husa, slavnega moža, češkega reformatorja, ki je umrl v boju za svoje prepričanje, za svobodo in napredek. Hus je bil mučenik za sveto stvar, mož čistega življenja, ki se ni bal svojih zatirateljev in je prestal smrt v prepričanju, da umre za sveto stvar. Slavnost je bila velikanska, ker Čehe bodri ime Husovo ter jih navdušuje. Vsi so tekmovali, da je imela slavnost čim največji obseg in da je bila v vsakem oziru imponantna.

Delo sistema. „Soča“ piše: Letos imamo iz tukajšnjega gimnazija in realke celih 6 abiturientov slovenske narodnosti, na realki dva, na gimnaziju štiri. Slovenskih maturantov na gimnaziju je bilo vsega skup 12. Znano nam je, da se je postopalo pri maturi skrajno kruto in pristransko, no, delalo se je pač po sistemu, ki veli, da se mora Slovenca pehati v ozadje, v ospredje spraviti pa Laha in Nemca. Tako se je tudi delalo. Zanimiv je posebno en slučaj. Pričakovalo se je z vso gotovostjo, da bo spoznan zreli neki slovenski kandidat ter da pade neki Nemec. Ali kaj se je zgodilo? Prav narobe; namesto Nemca je padel Slovenec, ki je bil baje že kar naprej določen, da pade! Vtisk, ki ga napravljajo učni uspehi in pa matura, je ta, da se je sistem poostiril do skrajnosti, ter se dela z vso silo na to, da se spusti iz gimnazije zrelih le kolikor mogoče malo Slovencev ter čim več Lahov in Nemcev. . . . S temi reči se mora naša javnost obširno baviti, dolžnost je pa tudi naših poslancev, da se pobrigajo za to ter oglasijo na merodajnih mestih.

Na državni gimnaziji v Pazinu sta imenovana suplenta Luka Brolih v Mariboru in Vladimir Nazor v Zadru.

Imenovanja na navtiški in trgovski akademiji v Trstu. Minister za bogočasje in nauk je podelil profesorju na navtiški šoli v Dubrovniku, Josipu Geleicu, mesto pravega učitelja in provizoričnemu učitelju na navtiški šoli v Malem Lošnju, Karlu Dienerju, mesto provizoričnega učitelja na navtiški sekciji trgovinske in navtiške akademije v Trstu; dalje je imenoval pomožnega učitelja na tej akademiji, Ivana Garzanicha, pravim učiteljem in suplenta na cesarja Franca Jožefa višji trgovski šoli v Brnu, Konstantina Leyerja, provizoričnim učiteljem na trgovski sekciji trgovinske in navtiške akademije v Trstu.

Slovenska Šiška za nemško šolo. Žalostne razmere so se pojavile na Kranjskem v zadnjem času. Nemci so začeli dvigati glave, in če se ne bodo Slovenci kmalu streznili, se lahko v najkrajšem času zgodi, da bomo poročali o zmagi nemštva. Šiška, ki se skoraj že sme imenovati predmestje središča Slovenije, bele Ljubljane, je prosila za nemško šolo,

in prošnjo so podpisali večinoma slovenski očetje. Kdor ima še količkaj možgan v glavi, mora izpredvideti, da so to tako nezdrave razmere, da bi bilo res treba radikalnega zdravlila, da bi jih ozdravilo. Prepričani smo, da se misel za nemško šolo ni rodila v slovenski glavi. Nemci imajo tudi v Šiški par svojih ljudi, od katerih je izšla agitacija. Ker imajo pa Slovenci z vsemi drugimi stvarmi opravka, samo ne s takimi, ki bi bile v resnici potrebne, se je tem agitatorjem res vjelo toliko slovenskih mož v nastavljene zanke, da je v Šiški, pred vrati bele Ljubljane, kjer naj bi bilo slovensko vseučilišče, nemška ljudska šola skoraj zagotovljena. Pa recite, da to ni žalostno!

Naučno ministrstvo je postavilo v proračunski provizorij, izdan 29. junija t. l., za primorske dežele te-le postavke: Za ljudski pouk v Istri 12.000 K; za zidanje in nakup zemljišča za državno ljudsko šolo v Pulju 100.000 K.

Služba telovadnega učitelja je razpisana na c. kr. moškem in ženskem učiteljskem v Ljubljani s pričetkom prihodnjega šolskega leta z dohodki, ki jih določa § 6. zakona z dne 19. kimavca 1898, drž. zak. št. 174, ki je veljaven za vadniške učitelje. S to službo je tudi združena dolžnost, da mora dotičnik brez posebnega honorarja poučevati telovadbo na državnih srednjih šolah v Ljubljani. Pravilno opremljene prošnje je vlagati do 31. tega meseca na c. kr. naučno ministrstvo. Tisti, ki žele, da se jim uštevajo prejšnja službena leta v smislu § 14. zakona z dne 19. kimavca 1898, morajo to v prošnji sami navesti. Prekasno došli in nepravilno opremljeni prošnji ne upoštevajo.

Služba II. učitelja v Metliki, ki je sedaj razpisana, je spojena tudi s prostim stanovanjem, ako bo dotični učitelj neoženjen.

Razpisano je na Koroškem do dne 15. julija mesto profesorja za verouk na gimnaziji v Beljaku. — Mesto šolskega voditelja v Kazazah je razpisano do dne 20. julija.

Letni dohodki vladarjev in milijonarjev. Neki londonski list je izračunal letne dohodke nekaterih evropskih vladarjev ter jih primerjal z dohodki ameriških milijonarjev. Po tem računu ima ruski car 324 kron v minuti, 19.440 v uri, 466.560 na dan in 170.294.400 na leto. „Petrolejski kralj“ John D. Rockefeller pa ima 400 K v minuti, 24.000 v uri, 576.000 na dan in 210.240.000 na leto, torej več dohodkov nego car. V Zedinjenih državah je več milijonarjev, ki lažje pokažejo milijone v gotovini nego ruski car. Rockefellerovo imetje se ceni na 1200 milijonov kron, Russel-Sage ima 400 milijonov, a George Jay Gould 320 mil. kron imetka. Sledeča primera nam kaže, da imajo ameriški „kralji industrije“ več letnih dohodkov nego šestorica najbogatejših evropskih vladarjev: Rockefeller ima nad 210 milijonov, ruski car nad 170 mil. — Carnegie 100 mil., sultan 40 mil. — Russel-Sage 36 mil., nemški cesar nad 14 mil. — Clark („Bakreni kralj“) 32 mil., italijanski kralj nad 11 mil. — Gould 24 mil., angleški kralj 9 mil. — Pierpont Morgan 20 mil., španski kralj ne celih 6 mil. kron letnih dohodkov.

Vpliv elektrike na poljedelske pridelke. Ogrski učenjak Bertolan Sztereny je priobčil te dni v nekem ogrskem znanstvenem listu zanimiv članek, v katerem opozarja svoje rojake na uspeh proučevanj prof. Lemstroma iz Kelsinfora o vplivu elektrike na poljedelske pridelke. Z uporabo električnega toka se je doseglo, da je potrebovala jagoda za dozoreitev polovico manj časa nego ga potrebuje po navadi. Česna, čebule in redkvic se je pridelalo od 35 do 60% več kakor po navadi tam, kjer se je uporabljala elektrika. Pridetek krompirja in repe se je pa s pomočjo električnega toka pomnožil od 70 do 75%. Električni tok pa ne vpliva enakomerno na vse rastline. Nekatere ostanejo neobčutljive, drugim električni tok celo škoduje. Pšenice na priliko se je pridelalo s porabo električnega toka od 25 do 30% več ko po navadi. Na ta način so take študije zanimive, in ni nikakor izključeno, da ne bi s časoma elektrika nadomeščala vsaj nekoliko delavskih moči, katerih primanjkuje vedno bolj.

Živ človek — okamenel. Okameneli človek je medicinski čudež, ki so si ga ogledali že imenitni možje. Tajni svetnik prof. Virchow ga je že pred štirimi leti predstavil

berlinski medicinski družbi ter pri tej priliki dlje časa predaval o tej redki bolezni. Okameneli človek je sedaj 33 let stari Albert Schwarz iz Rumenije. Obolenost se je pričela brez kaknega vidnega vzroka, ko je bil star 19 let, in v treh letih mu je okamenela desna stran, potem se je vršilo taisto na levi strani. Osem let sem se pa bolezen več ne širi. Obraz je ostal skoro povsem zdrav, toda čeljusti so trdno okamenele, tako da se usta sploh ne morejo odpreti. Schwarz si je pa sam pomogel, da more jesti: iztrgal si je namreč na straneh v gornji in dolnji čeljusti zobe, in tako more skozi odprtino jemati živež vase, tekočine pa požira po dolgi sesalki. Ob roki se čutijo dolge, kamene tetve, ki obdajajo neločljivo kosti. To so namreč okamenela mišice, le členek in prsti so ostali prosti. Na nogah je prizanesla bolezen le levemu bedrovemu členu in desnemu kolenu, sicer se pa čutijo tudi tukaj povsod gručice in palice, in Schwarz se more le po bergljah težavno premikati dalje. Tilnik je popolnoma otrpnil. Obžalovanja vredni mož prenaša svojo usodo povsem mirno. — Učiteljstvu bi morali okameneti — želodci!

Razstava ženskih ročnih del v „Mestnem domu“ v Ljubljani.

Ne sodi v področje našega lista, da bi pisali strokovnjaško oceno o razstavi ženskih ročnih del, ki je v polpreteklih dneh zanimala s popolnim opravičenjem slovensko javnost in ki so jo zatvorili s prelepim moralnim in menda tudi finančnim uspehom dne 7. t. m.

Po naših mislih je imela ta razstava — prva svoje vrste v Sloveniji — dvojen namen: prvič je hotela pomagati družbi sv. Cirila in Metoda in drugič je hotela biti samo razstava ženskih ročnih del, a ne razstava umetnin. In ali je izpolnila to dvojno svojo nalogo? Da!

Mnogo upanja je torej rodilo mnogo uspeha, kar pri Slovencih ni običajno. Zatorej smemo domnevati, da je delu zagotovljen uspeh tamkaj in tedaj, kadar se ga primejo ženske roke.

Kakor nismo prijatelji nemških citatov, vendar ne moremo v tem slučaju prezreti zavedljivih besedi, ki nam jih govori nemški pesnik: Ehret die Frauen, denn sie flechten und weben himmlische Rosen in's irdische Leben! — S tem je napravljen naš splošni poklon vsem razstavljalcam, z dostavkom seveda, da so tiste nebeške rože bile uvezene v platno in svilo ter pričarane na papir...

Razstavljenih je bilo nad 2000 del najrazličnejših slogov in v vseh mogočih tehnikah. Sploh pa je obsežala razstava: 1.) dela, ki so se rodila pod spretnimi prsti naših starih mater, 2.) dela, ki sodijo v današnje moderne dneve in 3.) dela, ki bi jih krstili z narodnim, slovanskim blagom. Zastopani pa so bili — najbrže nehote in nevede — tudi Turki, Kitajci, Japonci in Perzijci, ki so se v takih delih pospeli na vrhunec popolnosti, ki pa v zvezi temu pravzaprav ne sodijo v razstavo del slovenskih ženskih rok!

Mestna osemrazredna dekliška šola v Ljubljani bodi imenovana na prvem mestu. Nedolžne ročice so napletle in navezle obilico čednih in lepih del, ki so mladim razstavljalcam v najlepšo čast, a takisto tudi vztrajnim učiteljicam, ki so tako zbudile čvrsto umevanje in plemenit okus v mladih očeh in dovzetnih srih. V tem oddelku je bil razviden ves razvitek ročnih del od primitivnega do popolnega in kompliciranega: razvoj dušice od dremajoče nezavednosti do razcvitajoče se samostalnosti.

Središče zanimanja je tvorila višja dekliška šola v Ljubljani, oziroma nje nadzorovalna dama in učiteljica ročnih del, gđe. M. Wessnerjeva, pod katere večim in požrtvo-

valnim vodstvom so izdelale njene gojenke naravnost krasne reči. Aplikacija, belo in umetno vezenje, slovanski, baroški in orijentalški motivi, irske čipke (solnčnik), dve preprogi v smirna-načinu, fileť guipure, blazine, prtiči, poletači, kačji pastir (paravent), dve potezali, burza — vse fino dovršeno, nekaj v slovanskih motivih (po načrtih prof. Misa), drugo v bogatih ornamentih, še drugo v zlati vezenini. Tudi nekaj lepih akvarelov je bilo videti. Slikali so jih mladi čopiči, ki jih spretno in z izbranim okusom namaka v harmonične barve g. prof. Sič. Ljubljana mora biti ponosna na tak zavod!

Uršulinska šola je razstavila tudi več jako lepih in okusnih del. Omeniti nam je posebno slikanje z iglo (ženska glava, idila z morja in razni ptički.)

Precej pri vходу so zbujala pozornost dela samouke „Slovenke z dežele“, gospe Pavlinke Resmanove. Med klovratom in predivom tja do umetne vezene in domačega finega platna je bilo razgrnjeno pred nami te vrle gospodinje z delom in naporom pretkano življenje, ki ga je posvetila zgolj svojemu domačemu ognjišču.

Med čipkami je imenovati tiste, ki jih je razstavil gospod Dragotin Lapajne iz Idrije, gospa Erhovnic iz Ribnice in gđe. Gangl (venecijanske) iz Metlike. Ta poslednja je imela svojo bogato izložbo, ki pričuje o nje izredni marljivosti in vztrajnosti. Vsa njena dela so izvršena skrbno in okusno in so namenjena praktični gospodinji.

Lepo in bogato zbirko je imela tudi gđe. Drenikova, priznanja vredna so pa tudi dela preprostega ljudstva iz Prezida na Hrvaškem.

Seveda nam ni moči navesti vseh del. Zatorej le bolj površno, kakor pristoji nestrokovnjakom: Gospa Gollova je razstavila nad 100 let star robec, fino vezen na holandskem steklenem batistu; gospa dr. Tavčarjeva zastor v elegantni aplikaciji; gospa Hribarjeva lepe vžganine v lesu; gđe. Šantl, učiteljica v Il. Bistrici, prelep zastor; gđe. Zalka Novakova, član dunajske „Vesne“, prizor z lova, slikan z iglo na usnje, in pečni zaslon (prihajajoča jesen); gđe. Ruža Severjeva, takisto član dunajske „Vesne“, zaslon v moderni aplikaciji, predstavljajoč 3 dobe človeškega življenja; gđe. Senekovičeva jako lepo štolo; gospa Hofbauerjeva dva mašna plašča; gđe. Kadivčeva jako skrbno izvedena deča v izvirnih kranjskih motivih i. t. d., i. t. d.

Zanimiva je bila tudi zbirka Sadnikarjeva, Pfeiferjeva in muzejska, ki je budila v obiskovalcih spoštovanje do naših prababic in ki reprezentuje lepo vrednost ter brani lep del naše kulturne zgodovine.

Razstavljenih je bilo tudi več slikarjev na papir, platno in svilo. Med temi je imenovati slikane solnčnike in dela gđe. M. Povšetove, ki pričajo o nje finem okusu in vztrajni pridnosti.

Vsa razstava je napravljal najlepši, najpopolnejši vtisk, zlasti tudi zato, ker ni bila nje uredba muzejskega značaja. Oko ni bilo upebano, duh vedno pozoren, pri vsakem koraku pohvala večja, priznanje iskrenejše. A motili bi se, če menimo, da je bila vsa razstava samo produkt ženskih ročnih del. Saj so tudi možje, ki jim je življenje težko brez ženske družbe, posegli vmes. Tako so zašla tudi v to razstavo ženskih ročnih del nekatera dela moških rok. Imenujmo le tov. Klečca, učitelja v Ljubljani, ki je razstavil lepo preprogo z bujnim cvetličnim okrasjem. In cvetje sodi med cvetje!